

Pohádka o 13. komnatě

Žil byl, jeden král jménem František. Byl spravedlivý a moudrý. Měl jednu velmi krásnou dceru, která se jmenovala Jitka. Jednoho pošmurného dne se jeho dcera Jitka ztratila, protože mu ji vzal strašlivý drak. Král byl proto hrozně smutný, a proto povolal všechny, kdo by chtěl půlku jeho království a princeznu Jitku za ženu. Mělo to však podmínku, museli by vysvobodit princeznu ze spárů draka. Uplynulo mnoho úplňků a mnoho se jich o tuto misi ucházelo, ale ani jeden neuspěl... Až za deset dlouhých let se konečně našel jeden snad nadějný princ, který možná princeznu Jitku zachrání. Byl to nebojácný, hezký a silný princ ze sousedního království jménem Lukáš. Lukáš tedy přišel za králem a smluvili se, že princeznu Jitku přivede.

Mladý princ Lukáš se vydal na dlouhou, předlouhou cestu. Šel a šel cestou necestou až potkal malé mravenečky, kterým hořelo mraveniště. Lukáš neváhal ani minutu a hned jim pomohl tak, že oheň udusil svým pláštěm. Mravenečci mu hodně děkovali a řekli mu, že když bude v úzkých ať zapíská a oni mu přiběhnou na pomoc. Princ se uklonil, poděkoval a pokračoval na své cestě dál až došel k vratkému mostu. Moc se mu nechtělo na vratký most, měl strach, že spadne do studené řeky, ale nakonec ho přešel, na konci se mu, ale trochu smekla noha, rovnováhu však udržel a do řeky nespadol. Když konečně došel ke starému hradu, který obýval strašlivý drak, trošku se mu ulevilo, že první část svého poslání, a to najít princeznu má za sebou. Před hradem byla veliká zahrada, ve které bylo spousta stromů a keřů. Ta dala Lukášovi docela zabrat, protože v ní trochu zabloudil. Jak tak bloudil zahradou našel v ní meč zabodnutý ve skále a pod ním bylo vytesáno: „Jedině s tímto mečem a čistým srdcem můžeš skolit draka!“ Princ tedy neváhal a meč vytáhl, protože věděl, že bez něj by to nezvládl. Až konečně vy-bloudil ven ze zahrady, došel až k velkým těžkým dveřím hradu. Když tyto velké a těžké dveře otevřel a vstoupil do hradního sálu, objevilo se před ním třináct pod prachem zdobených dveří a nad nimi bylo psáno: „Jen vstup cizince, leč pamatuj! jen jedny dveře vedou do komnaty ve které najdeš princeznu, jinde najdeš pohádkové jmění, jinde jen propast a smrt“ Princ byl v úzkých, co když otevře ty špatné dveře...a najednou si vzpomněl na mravenečky, kterým na své cestě zachránil jejich mraveniště před ohněm a oni mu na oplátku přislíbili pomoc. Zapískl tedy a najednou, kde se vzali tu se vzali mravenečkové. Hned se Lukáše ptali, s čím by mu mohli oplatit jeho pomoc. Lukáš najednou zhlídnul koutkem oka na jedny ze zaprášených dveří. Princ jim ukázal na dveře a mravenečci neváhali a podběhli pod dveřmi, protože byli malíci tak to pro ně byla tedy hračka. Za chvíli byli zpátky a řekli: „Tam je poklad, tam, tam, tam“ Dveře byli, ale zamčené, a tak princ přesekl mečem zámek a otevřel dveře. To, co spatřil, jak tě živ neviděl, bylo to obrovské jmění, zlato, šperky a drahé kameny. Princ dveře zase zavřel a ukázal na další dveře. Když se mravenečci vrátily jen varovně řekli: „Tam najdeš jen smrt, smrt, smrt“ a tak se to opakovalo jedenáctkrát až konečně mravenečci přiběhli se strachem v hlase a zahlásili: „Pozor Lukáši princezna je tam a i drak, drak, drak!“ Princ ani nezaváhal a rozběhl se do dveří, které mu mravenečci ukázali. Za dveřmi uviděl tříhlavého obrovského draka a kousek od něj byla svázaná v provazech princezna Jitka. Lukáš se ihned pustil do draka, leč drak se bránil hlava nehlava, zuby nehty, šlehal děsivé plameny ohně z tlam mu byl cítit ohromný smrad síry...bojovaly spolu celé dlouhé hodiny až se konečně všechny tři drakovi hlavy skutálely k nohám prince Lukáše. Ten si ani neodpočinul a přispěchal k princezně Jitce, aby ji rozvázal. Mravenečky dal poslat pro krále Františka. Princ si také vzpomněl na poklad, který objevil v první komnatě za dveřmi, a tak ho nechal odnést sebou a vydali se šťastně na cestu domů.

Až přišli domů konala se veliká svatba a žili spolu spokojeně a šťastně až do smrti. A jestli se ptáte, co meč? tak princ Lukáš jej zabodl zpět do skály ze které ho vytáhl, co když by ho někdo zase potřeboval...

a zazvonil zvonec a pohádky je konec....